

Ιστορικές πληροφορίες για το Μεσολόγγι 1821-1826

Γραπτή εργασία για το σχέδιο δράσης του Α κύκλου ΣΔΕ

Μηλιόρδος Χρήστος του Ιωάννη - Ιούνιος 2021

Το τείχος και η Πόλη του Μεσολογγίου σχεδιάστηκε από το μηχανικό Μηχαήλ Κοκκίνη μετά από εντολή του Μαυροκορδάτου και κατασκευάστηκε από τους Ελεύθερους Πολιορκημένους. Η κατασκευή άρχισε στις 7 Μαρτίου του 1823 και ολοκληρώθηκε στο τέλος του 1824. Το αρχικό τείχος ήταν μεγαλύτερο από το σημερινό καλύπτοντας όλη τη βόρεια πλευρά της πόλης, που τη συνέδεε με την στεριά. Με την έξοδο, το τείχος καταστράφηκε εξ ολοκλήρου για να ξαναχτιστεί επί Όθωνος το 1838 στη μνήμη των Εξοδιτών. Επιβλητική δέσποζε και η σημερινή πύλη, η οποία βρίσκεται στην ίδια ακριβώς θέση με την παλιά, ενώ ο βράχος με την επιγραφή «κάθε ελεύθερος άνθρωπος» που στέκει δίπλα της, θυμίζει σε κάθε επισκέπτη την ηρωική θυσία των Ελευθέρων Πολιορκημένων.

Η ζωή των πολιορκημένων στο Μεσολόγγι ήταν τότε πολύ δύσκολη. Οι συνθήκες διατροφής, ένδυσης και υγιεινής ήταν άθλιες. Οι κάτοικοι που ζούσαν ήταν ντόπιοι μικροκτηματίες, ψαράδες, έμποροι, караβοκύρηδες, καθώς και πρόσφυγες από τις γύρω περιοχές. Επίσης ήταν και οι Σουλιώτες πολεμιστές, που είχαν έρθει να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Στο Μεσολόγγι ήταν οι Τρικούπηδες, οι Ραζή Κότσικες, οι Καψάληδες, οι Βάλβηδες, οι Παλαμάδες, άνθρωποι δηλαδή υψηλής μόρφωσης. Το Μεσολόγγι ήταν το πρώτο ιστορικό λιμάνι. Η πόλη ήταν χτισμένη πάνω σε τρεις χαμηλές νησίδες μέσα στη λιμνοθάλασσα. Έτσι, οι δρόμοι ήταν συχνά πνιγμένοι στο νερό. Τα σπίτια των πλουσίων ήταν δύο ή τρεις ορόφους. Οι πιο πολλοί ψαράδες έμεναν σε λιμναίες κατοικίες (πελάδες), δηλαδή σπιτάκια με ψαθί και καλάμια.

Η καθημερινή ζωή και οι ο πόλεμος ήταν σφιχτά πλεγμένα μεταξύ τους. Οι οικογενειάρχες πολεμούσαν στα τείχη, αλλά έπρεπε να φροντίζουν και τα σπίτια τους. Οι γυναίκες μαγείρευαν λίγο υποτυπώδες φαγητό. Πολλές φορές, γκρέμιζαν τα σπίτια τους, για να επιδιορθώσουν τα τείχη. Παρόλο που ήταν ο πόλεμος, πήγαιναν και στην Εκκλησία τις Κυριακές. Όταν ο κλοιός έσφιξε από τους Τούρκους, εξάντλησαν τα πάντα για να θρέψουν τα παιδιά τους. Άλλες αυτοκτόνησαν ή άλλες σκότωναν τα παιδιά τους και μετά σκοτώνονταν και στο τέλος ανατινάζονταν με τον Καψάλη. Το εμπόριο στην επανάσταση είχε σταματήσει πλέον, ενώ πριν είχε μεγάλη ανάπτυξη προσφέροντας πολλά στην τοπική κοινωνία.